

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Azienda Sanitaria Provinciale di Catania/Assessorato della Salute della Regione Siciliana

(Predmet C-128/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Državne potpore – Poljoprivredni sektor – Klanje životinja oboljelih od zaraznih bolesti – Naknada štete uzgajivačima – Obveza prijave i standstilla – Članak 108. stavak 3. UFEU-a – Pojmovi „postojeća potpora” i „nova potpora” – Uredba (EZ) br. 659/1999 – Skupno izuzeće potpora – Uredba (EU) br. 702/2014 – Potpore de minimis – Uredba (EU) br. 1408/2013”)

(2021/C 278/04)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Tuženik: Assessorato della Salute della Regione Siciliana

uz sudjelovanje: AU

Izreka

Članak 108. stavak 3. UFEU-a treba tumačiti na način da mjera koju je uvela država članica, namijenjena financiranju, za razdoblje od nekoliko godina i u iznosu od 20 milijuna eura, s jedne strane, naknade štete uzgajivačima koji su bili prisiljeni zaklati životinje oboljele od zaraznih bolesti i, s druge strane, naknade samozaposlenim veterinarima koji su sudjelovali u djelatnostima sanacije, podliježe postupku prethodne kontrole iz te odredbe kad ta mjera nije obuhvaćena odlukom Europske komisije kojom se ona odobrava, osim ako ispunjava uvjete propisane Uredbom Komisije br. 702/2014 od 25. lipnja 2014. o proglašenju određenih kategorija potpora u sektoru poljoprivrede i šumarstva te u ruralnim područjima spojivima s unutarnjim tržištem u primjeni članaka 107. i 108. [UFEU-a] ili uvjete predviđene Uredbom Komisije (EU) br. 1408/2013 od 18. prosinca 2013. o primjeni članaka 107. i 108. [UFEU-a] na potpore *de minimis* u poljoprivrednom sektoru.

⁽¹⁾ SL C 182, 27. 5. 2019.

Presuda Suda (treće vijeće) od 29. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo, Španjolska) – Banco de Portugal, Fundo de Resolução, Novo Banco SA, Sucursal en España/VR

(Predmet C-504/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Nadzor banaka – Restrukturiranje i likvidacija kreditnih institucija – Direktiva 2001/24/EZ – Mjera restrukturiranja kreditne institucije koju je donijelo tijelo matične državne članice – Prijenos prava, imovine ili obveza na „prijelaznu” instituciju – Prijenos natrag na kreditnu instituciju pod restrukturiranjem – Članak 3. stavak 2. – Lex concursus – Učinak mjere restrukturiranja u drugim državama članicama – Uzajamno priznavanje – Članak 32. – Učinci mjere restrukturiranja na postupak koji je u tijeku – Izuzeće od primjene lex concursus – Članak 47. prvi stavak Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Djelotvorna sudska zaštita – Načelo pravne sigurnosti”)

(2021/C 278/05)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Banco de Portugal, Fundo de Resolução, Novo Banco SA, Sucursal en España

Tuženik: VR

Izreka

Članak 3. stavak 2. i članak 32. Direktive 2001/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. travnja 2001. o restrukturiranju i likvidaciji kreditnih institucija, u vezi s načelom pravne sigurnosti i člankom 47. prvim stavkom Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da im se protivi bezuvjetno priznanje – u sudskom postupku o meritumu koji je u tijeku u državi članici različitoj od matične države članice te koji se odnosi na element pasive kojeg je kreditna institucija bila lišena prvom mjerom restrukturiranja poduzetom u toj posljednjoj državi – učinaka druge mjere restrukturiranja kojom se taj element pasive retroaktivno prenosi natrag na navedenu kreditnu instituciju, s učinkom na datum prije pokretanja tog postupka, ako takvo priznanje dovodi do toga da kreditna institucija na koju je pasiva bila prenesena prvom mjerom gubi, s retroaktivnim učinkom, pasivnu legitimaciju u postupku u tijeku, dovodeći tako u pitanje sudske odluke koje su već donesene u korist tužitelja u istom postupku.

(¹) SL C 363, 28. 10. 2019.

**Presuda Suda (veliko vijeće) od 12. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgericht Wiesbaden, Njemačka) – WS/Bundesrepublik Deutschland**

(Predmet C-505/19) (¹)

**(„Zahtjev za prethodnu odluku – Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma – Članak 54. – Povelja
Europske unije o temeljnim pravima – Članak 50. – Načelo ne bis in idem – Članak 21. UFEU-a –
Slobodno kretanje osoba – Interpolova crvena tjeratica – Direktiva (EU) 2016/680 – Zakonitost obrade
osobnih podataka sadržanih u takvoj tjeratici”)**

(2021/C 278/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: WS

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Izreka

1. Članak 54. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama, koja je potpisana u Schengenu 19. lipnja 1990. i stupila na snagu 26. ožujka 1995., kao i članak 21. stavak 1. UFEU-a, u vezi s člankom 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da im se ne protivi privremeno uhićenje osobe za kojom je na zahtjev treće države Međunarodna organizacija kriminalističke policije (Interpol) objavila crvenu tjeraticu, koje provedu tijela države stranke Sporazuma između vlada država Ekonomske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama, koji je potpisan u Schengenu 14. lipnja 1985., odnosno države članice, osim ako se pravomoćnom sudskom odlukom donesenom u državi stranci tog sporazuma odnosno državi članici utvrdi da je protiv te osobe već pravomoćno okončan sudski postupak u državi stranci navedenog sporazuma odnosno državi članici za ista djela kao što su to ona na kojima se temelji navedena crvena tjeratica.